

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682680816/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

og bruger Hammeren – og saaledes gaar det fort, til en fremmed Haand slaar det sidste Hammerslag paa hans Liigkiste.

Da vi atter stege ud af Bjergtet, skinnede Solen smukt over de unge Graner, hvor Regndraaberne laae, som Perler paa de lysegrønne Skud. Det var mig som jeg næsten aldrig havde seet noget venligere, end disse solbelyste Bjergsider og den klare Himmel, saa stor var Overgangen fra den sorte Grube til den sommerklare Natur.

En lille Sti førte os uden om *Goslar*. Der voxte høit Græs nede i Voldgraven og den tykke Stads Muur var næsten skjult bag Buske og Krat. Vi besteg der *der Zwingers*, et stort rundt Taarn fra Keiserens Tid. Murene ere 22 Fod tykke. I den første Etage havde man i den senere Tid lader dem sprænge, og saaledes faaet indrettet Beboelsesværelser i selve Muren. Øverst oppe var der en stor Sal, hvor Borgerne i *Goslar* pleiede at holde Bal og Lystighed. En stor Edderkop spandt sin Væv tæt ved Døren, og saae paa mig og en vindig Flue, der surrede mig om Næsen i det jeg kom ind. Ellers kan jeg ikke sige at denne sexbenede Væver var noget smukt Malerie paa Væggen, dog naar man tager ham poetisk kan han altid blive et Billede, der kan hænges op i mit Reise-Gallerie.

Edderkoppen

Kan Du mindes Dig, skjøen Flue! –
Her var Lys sat i Lampetter,
Engelskdands og Menuetter
Dandsed' blev i denne Stue.

Smaa og Store, Tykke, Smalle,
Svang sig her saa vel tilfredse,
Ogsaa Du fløi om i Kredse,
Og var smukkest af dem Alle.

Under Bjelken sad jeg stille,
Følte Hjertet i mig brænde.
– Nu har Lystigheden Ende,
Ingen Violiner spille.

Dandsen er Din bedste Glæde!
Jeg en Dandsesal har vævet,